

РЕШЕНИЕ

№ 2859

гр. София, 29.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 02.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **8381** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 112 от Закона за здравето /ЗЗ/, чл. 145 – 178 АПК. Образувано е по жалба на С. общежитие „М. Колони” [населено място] срещу Експертно решение /ЕР/ № 0517 от зас. № 122 от 08.09.2011г. на НЕЛК по Белодробни болести.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като била нарушена процедурата по издаването му (жалбоподателят не бил уведомен за постановеното от ТЕЛК решение) и не е спазен срока за произнасяне при обжалване на временна нетрудоспособност. Съображения са изложени и в писмени бележки. Моли съдът да отмени решението на НЕЛК. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли съдът да я отхвърли.

Заинтересованата страна – С. Д. Д. оспорва жалбата по съображения изложени в писмено възражение. Счита, че решението е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна, поради което моли да бъде оставена без уважение. Твърди, че срокът за произнасяне на НЕЛК тече от датата на представяне на допълнителните документи, като считано от тази дата решението е в срок. Твърди, че не е нарушен интереса на жалбоподателя.

Заинтересованите страни - Районно управление „Социално осигуряване” /Р./ [населено място], д-р А. К., Медицински център – М.” О. [населено място] не

изразяват становище по същество.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Съгласно изричната разпоредба на чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ решенията на НЕЛК подлежат на обжалване пред съда – Административен съд [населено място]. Жалбата е подадена от надлежна страна – осигурител, за която е налице интерес от обжалването. Оспорваното ЕР е връчено на жалбоподателя на 17.09.2011г. Депозитът на 29.09.2011г. жалба, е в срок. При подадена от надлежна страна и в срок жалба същата, е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От представените по делото доказателства се установява, че с ЕР 1378 от зас. 099 от 30.06.2011г. Спец. ТЕЛК Белодробни болести И. при МБАЛ „Св. А.” – В. са отменени болнични листове № 0332894/08.04.2011г.; № 1772302/18.04.2011г.; № 1773020/09.05.2011г. и е потвърден болничен лист № 1773007/22.04.2011г. Производството пред ТЕЛК е започнало по жалба на С. общезитие „М. Колони” [населено място] вх. № 649 от 02.05.2011г., допълнена с жалба вх. № 727 от 11.05.2011г. В жалбите се изразява съмнение в коректността на поставената диагноза на Ст. Д., служител на жалбоподателя. След постановяване на решението на ТЕЛК, по жалба на С. Д. вх. № 1191/12.07.2011г. (която с оглед датата на връчване на ЕР на ТЕЛК – 30.06.2011г. е в срок) пред НЕЛК е образувано производство и е постановено оспорваното ЕР, с което е отменено решението на ТЕЛК и са потвърдени всички болнични листове. Като водеща диагноза е посочена Пневмония без уточнен причинител. Решението е мотивирано. По делото са представени множество медицински документи – амбулаторни листове, резултати от други изследвания, заверено копие от личната амбулаторна карта на С. Д. Д., Медицинското експертно досие /МЕД/ на Ст. Д. и др. за установяване на здравословното състояние на лицето за периода на издаване на болничните листове.

Служебно от съда е назначена съдебно – медицинска експертиза /СМЕ/, тъй като такава, въпреки дадените от съда изрични указания, не е поискана от жалбоподателя. За допуснатата експертиза съдът е определил депозит от 100 лв. Депозитът не е внесен от жалбоподателя, поради което съдът отмени определението си за допускане на СМЕ. В молба от 01.04.2013г. жалбоподателят изрично е заявил, че не е искал и не счита, че е наложителна съдебно медицинска експертиза. Посочил е, че жалбоподателя е общинско звено на бюджетна издръжка, поради което не можело да плаща необосновани и неопределени разноски. Съдът е отменил определението си за допускане на СМЕ изхождайки от факта, че съдът също е на бюджетна издръжка и, че жалбоподателят не е освободен от закона или от съда от заплащане на разноски по делото. Освен това, видно от представените доказателства за заплатен адвокатски хонорар и списък на разноските, за адвокатска защита общинското звено на бюджетна издръжка е изплатило общо 700 лв. плюс разходи за командировъчни, при положение че съгласно чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното адвокатско възнаграждение по административни дела, без определен материален интерес е в размер на 150 лв. Депозит от 100 лв. за СМЕ не е необоснован и невъзможен за заплащане разход за жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следното от правна страна.

В процесния случай решаващият състав на Административен съд София, намира, че оспорваното ЕР № 0517 от зас. № 122 от 08.09.2011г. на НЕЛК по Белодробни болести, е постановено от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 101, ал. 1 от ЗЗ предвижда, че за установяване на временна работоспособност се извършва медицинска експертиза от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии (ЛКК), териториални експертни лекарски комисии (ТЕЛК) и от НЕЛК (чл. 103, ал. 2 от ЗЗ). В процесния случай се обжалва ЕР на ТЕЛК по повод на временна неработоспособност и с оглед чл. 112, ал. 1, т. 3 ЗЗ и водещата диагноза ЕР на НЕЛК е постановено от компетентен орган.

При постановяване на решението съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на решението само на това основание. НЕЛК се е произнесъл по допустима жалба срещу решението на ТЕЛК – такава подадена в срок от засегнатото лице – заинтересованата страна Д..

Жалбоподателят поддържа тезата, че ЕР на ТЕЛК не му е съобщено, поради което той не е могъл да го обжалва и да участва в производството пред НЕЛК и че НЕЛК е следвало да го уведоми за решението на ТЕЛК и да прекрати производството пред себе си. Съдът намира, че този довод не е основание за отмяна на решението на НЕЛК. Действително от доказателствата по делото не се установи, че ЕР на ТЕЛК е съобщено на жалбоподателя в качеството му на осигурител (такова задължение е предвидено с нормата на чл. 112а от ЗЗ), веднага след издаването му. От доказателствата по делото – писмо вх. № на жалбоподателя 155/29.09.2011г. и от твърденията на жалбоподателя (в заседание от 20.11.2012г.) се установи, че ЕР на ТЕЛК му е съобщено, заедно с ЕР на НЕЛК. Съобщаването на ЕР на лицата е свързано с правото им на жалба срещу същите, т. е. с правото им на защита. Жалбоподателят е упражнил правото си на жалба срещу ЕР на НЕЛК и по неговата жалба е образувано настоящото производство, т. е. правото му на защита срещу потвърждаващото болничните листове решение е упражнено и в съдебното производство пред него е налице възможността да ангажира всички доказателства, за да докаже твърденията си.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения. В качеството им на индивидуални административни актове актовете на медицинската експертиза на работоспособността, в т. ч. и болничните листове за временна неработоспособност, трябва да отговарят на всички изисквания за законосъобразност на административните актове, в т. ч. и за обосноваване (наличие на фактическо основание за издаването им). Въпросите дали диагнозата, поставена в процесните болнични листове е отговаряла на действителното здравословно състояние на Д. към момента на издаването им, както и дали заболяването обуславя временна неработоспособност за периода, за който са издадени болничният лист и т. н. (всички въпроси формулирани от съда в назначената експертиза) изискват специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава. По изложените по - горе съображения съдът е отменил определението си за назначаване на експертиза, поради което по медицинските въпроси съдът приема, че оспорването на ЕР на НЕЛК е недоказано и всички констатации свързани със здравословното

състояние на Д. са правилни.

Съгласно чл. 6 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ временна неработоспособност, е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинирани член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ) и от министъра на здравеопазването. При временна неработоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК, независимо от това, дали по него ще се плати парично обезщетение, с изключение на случаите по чл. 9, ал. 1 и 4. Съгласно чл. 10 от НМЕ всички решения на ЛКК и ТЕЛК по експертизата на временната неработоспособност, както и издадените болнични листове задължително се вписват в ЛАК, а за лекуващите се в лечебно заведение за болнична помощ - и в историята на заболяването, и в епикриза. Решенията и мненията на ЛКК се вписват под номер в книгата за решенията на ЛКК и се подписват от председателя и членовете на комисията. Всяка ЛКК води отделна книга за решенията си. Издадените болнични листове от лекуващите лекари и от ЛКК се регистрират в книгата за регистриране на издадените болнични листове, която е една за лечебното заведение.

От събраните по делото доказателства се установи, че лицето С. Д. Д. е потърсило лекарска помощ по повод на кашлица, хрема, отпадналост, главоболие, болка по цялото тяло, дразнене в гърлото (видно от отразеното в графа анамнеза на амбулаторните листове). След извършването на прегледи на лицето са издадени болнични листове – процесните. От представеното по делото копие на ЛАК на Д., като част от МЕД на лицето, се установи, че в ЛАК са направени вписвания на издадените болнични листове – 0332894 от 08.04.11г. за 10 дни първичен, 1772302 от 18.04.11г. за 4 дни продължение. С оглед чл. 13, ал. 1 от НМЕ лицето е насочено към ЛКК, която е издала следващите два болнични листа, като в ЛАК има отразени консултация с д-р И. Н. – пулмолог от 21.04.2011г., както и вписванията на ЛКК за издадените болнични листове, макар същите в ЛАК да не са отразени с номера. Същността на медицинските вписвания относно поставените диагнози, връзката между тях съдът не може да прецени, поради което приема, че е спазено изискването на чл. 10, ал. 1 НМЕ. По делото се представиха и доказателства, в изпълнение на указанията на съда, за вписване на издадените болнични листове в книгата за издадените болнични листове - чл. 10, ал. 2 (л. 203-221 от делото). От тях се установява, че такова вписване е извършено.

По делото от жалбоподателя е направено оспорване на вписванията от 07.06.2011г. до 18.04.2011г., направени на стр. 12 и следващите от ЛАК, поради което е открито производство по чл. 193 ГПК. Дадени са указания за доказателствената тежест и възможност за ангажиране на доказателства. С молба от 15.02.2013г. жалбоподателят е посочил, че отпада необходимостта от графологична експертиза, тъй като бил

сезирал Районна прокуратура [населено място]. Предвид това съдът приема, че направеното оспорване е недоказано. Подаването на жалба до прокуратурата не обуславя наличието на предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 5 АПК. Административният акт следва да се преценява към момента на издаването му. Освен това при съпоставката с оригинала на ЛАК се установи, че след стр. 12 е добавен лист с отразени номера на страниците 21 и 22 (както между впрочем е и на представеното копие). С оглед видимото добавяне на страници съдът не кредитира вписванията направени на страници 21 и 22. Съжденията си за направените вписвания съдът обосновава въз основа на копие на ЛАК, съдържащо се в МЕД на лицето, по което МЕД се е произнасял и административния орган.

Не се споделят от съда доводите за незаконосообразност на акта, поради произнасянето на органа след срока по чл. 47, ал. 2 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, тъй като срокът е инструктивен, а не преклузивен.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Претендираните от жалбоподателя разноси не следва да му се присъждат. Ответникът и заинтересованите страни не претендират разноси, поради което такива не им се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. общежитие „М. Колони” [населено място] срещу Експертно решение № 0517 от зас. № 122 от 08.09.2011г. на НЕЛК по Белодробни болести.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: